

Žalm 36

Tak zní vzpurný výrok
svévolníka: "Nemám v srdci
místo pro strach z Boha."

A to do očí mu říká.

Lichotí si ve svých očích,
a tak bude shledán vinným,
hodným nenávisti.

Slova jeho úst jsou ničemná
a lstivá, přestal jednat
rozumně a dobře.

Vymýšlí si na svém lůžku
ničemnosti, postavil se na nedobrou cestu, neštítí se zlého

Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až
k nebi, tvoje věrnost se dotýká mraků.
Tvoje spravedlnost je jak mocné horstvo,
propastná tuň nezměrná jsou tvoje soudy;
zachraňuješ lidi i dobytek, Hospodine.
Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství,
Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.
Osvěžují se tím nejučinnějším z tvého domu,
z potoka svých rozkoší jim napít dáváš.
U tebe je pramen žití, když ty jsi nám
světlem, spatřujeme světlo.

Uchovej své milosrdenství těm, kdo tě znají,
a svou spravedlnost těm, kdo mají přímé srdce.
Kéž na mě nevtrhne zpupná noha,
ruka svévolných kéž ze mne neučiní štvance!
Ano, pachatelé ničemností padli, jsou sraženi,
nejsou schopni povstat.

